

מת (באר שבע) 4490-02-25 - מדינת ישראל נ' ג'אודת אבו עאבד -

מ"ת (באר-שבע) 4490-02-25 - מדינת ישראל ע"י נ' ג'אודת אבו עאבד ואח'מחוזי באר-שבע

מ"ת (באר-שבע) 4490-02-25

מדינת ישראל ע"י

ב"כ עו"ד מירית נוימן

נגד

1. ג'אודת אבו עאבד

2. אומיה אבו עאבד

3. חמזה אבו עאבד

4. איברהים אבו עאבד

בית המשפט המחוזי בבאר-שבע

[27.02.2025]

לפני כב' השופט אהרון משניות

באמצעות היועדות חזותית כולם ע"י ב"כ עו"ד סמיר אבו עאבד

החלטה

כתב האישום

1. נגד ארבעת המשיבים הוגש ביום 03.02.2025 כתב אישום אשר מייחס להם עבירה של רצח בנסיבות מחמירות, 3 עבירות של ניסיון רצח, וכן עבירה של נשיאת נשק, ובמקביל להגשת כתב האישום הוגשה גם בקשה למעצרים של המשיבים עד תום ההליכים.

2. המשיבים הם אחים ומשתייכים למשפחת אבו עאבד, מתגוררים בשכונה 33 ברהט, והמשפחה שלהם נמצאת בסכסוך מתמשך עם משפחת אבו ג'אמע, שמתגוררת אף היא בשכונה 33 ברהט, על רקע סכסוך קרקעות ביניהן. 3. לפי הנטען בכתב האישום, עובר ליום 20.12.2024 תכננו המשיבים להמית מי מבני משפחת אבו ג'אמע או קרוביהם, ולצורך זה הצטיידו בכלי נשק מסוג אקדחים 9 מ"מ, ובשלושה כלי רכב: מכונית הונדה בצבע חום כהה מ"ר 12-464-63, רכב פולקסוואגן קאדי מ"ר 5373253 וכן רכב מסוג ג'יפ שהדגם ומספר הרישוי שלו אינם ידועים למבקשת.

4. הזדמנות לבצע את זממם נקרתה למשיבים ביום 20.12.2024, כאשר ראפת אבו גוידר שהינו קרוב משפחה של חמולת אבו ג'אמע, אשר מתגורר בשבט אבו רקייק (להלן המנוח), הגיע להשתתף באירוע משפחתי ברהט ברכבו מסוג BMW לבן מ"ר 62-535-11.

5. לאחר האירוע, לאחר חצות הלילה, ביום 21.12.24 בסמוך לשעה 01:00, המנוח החל לנסוע בחזרה לביתו, כשברכבו שלושה טרמפיסטים שביקשו להצטרף לנסיעתו: אמיר דראיעה (להלן: "אמיר") וטלאל אבו גוידר (להלן: "טלאל"), אשר משתייכים למשפחת אבו ג'אמע, וכן מוחמד אבו פרחאן (להלן: "המתלונן"), כאשר המתלונן יושב בסמוך למושב הנהג ואמיר וטלאל יושבים במושב האחורי.
6. בדרכם לכיוון היציאה מרהט, כשנסעו ברח' נג'יב מחפוז, בסמוך לצומת עם רח' צלאח אדין, הגיח רכב ההונדה במהירות מאחוריהם, עקף את הרכב של המנוח (להלן: הרכב) משמאל וחסם את נתיב התקדמותו, ובמקביל הגיח רכב הקאדי ועצר משמאל לרכב, והגיף עצר מאחורי הרכב.
7. בשלב זה, כשהרכב של המנוח חסום מכל הכיוונים, ירדו ארבעת המשיבים מרכב ההונדה ומרכב הקאדי כשבידיהם אקדחים, והתקדמו לכיוון הרכב של המנוח, כשהם יורים לכיוון הרכב והיושבים בו. המנוח החל לנסוע לאחור כדי להימלט מהיורים, אך נתקע בג'יפ שחסם אותו מאחור.
8. המשיבים המשיכו להתקדם לכיוון הרכב תוך כדי ירי, כאשר המשיב 1 יורה לכיוון השמשה הקדמית שמאלית של הרכב, ומשיבים 3 ו-4 הלכו לכיוון ימין של הרכב תוך שמשיב 3 מניף את אקדחו ומכוון אותו לעבר המתלונן.
9. לאחר הירי שביצעו המשיבים לעבר הרכב של המנוח והיושבים בו, הם נכנסו לרכבים שבהם הגיעו, ונמלטו מהזירה לכיוון שכונה 33, כאשר תוך כדי כך, האדם שנהג ברכב ההונדה, שזהותו אינה ידועה למשטרה, נגח בדופן השמאלית של הרכב של המנוח, שנותר בזירת האירוע בעקבות הפגיעה בו.
10. לפי הנתען בכתב האישום, המשיבים ירו בסך הכל לפחות 16 פעמים בצוואת חדא לכיוון היושבים ברכב של המנוח, בכוונה להמית את המנוח ואת יתר היושבים, ופגעו במקומות שונים ברכב. מרבית הקליעים חדרו לחלל תא הנוסעים והמנוע של הרכב, כאשר שלושה קליעים פגעו במנוח בחזה משמאל, בכתף השמאלית ובירך השמאלית, וקליע אחד פגע בברך ימין של המתלונן.
11. כתוצאה מפגיעת הקליע בחזה של המנוח, נגרם למנוח הלם תת-נפחי בעקבות מעבר הקליע דרך העורק הריאתי, וצוות מד"א שהגיע למקום מצא אותו ללא דופק וללא נשימה, ופינה אותו לבי"ח סורוקה תוך ביצוע פעולות החייאה, אולם בשעה 01:56 נקבע מותו בבית החולים.
12. המתלונן ברח מהמקום ופונה באמבולנס לבית החולים, ולמחרת נותר ברגלו לצורך הוצאת הקליע מברכו ומילוי העצם החסרה, והוא נזקק לשיקום ופיזיותרפיה, וטלאל ואמיר שישבו במושב האחורי נחבלו בראשם בעקבות ההתנגשות של רכב ההונדה, שהותירה סימן אדום בפניהם, אך הם לא נזקקו לטיפול רפואי.
13. נטען עוד כי במעשים שפורטו לעיל, המשיבים גרמו בכוונה ובצוואת חדא, לגרימת מותו של המנוח בנסיבות מחמירות, לאחר תכנון או הליך ממשי של שקילה וגיבוש החלטה להמית, וכן ניסו לגרום למותם של המתלונן, ושל אמיר וטלאל. כמו כן, הם נשאו נשק בצוואת בלא רשות לנשיאתו.
- בחינת הראיות

14. לפני שאדון בראיות, אציין בקצרה כי ב"כ המבקש ציינה גם בבקשת המעצר, וביתר הרחבה בדיון שנערך בפניי, כי יש ראיות לכאורה לאשמתם של ארבעת המשיבים, ומכאן עתירתה למעצרים של המשיבים עד תום ההליכים. לעומת זאת, ב"כ המשיבים טען כי יש כרסום משמעותי בראיות, הן בשל סתירות שונות בראיות שהצביע עליהן במהלך הדיון, הן בגלל שלעדים המפלילים יש מניע להפליל את המשיבים בגלל הסכסוך המתמשך בין המשפחות, והן מפני שברשותו סרטון שמתעד את האירוע, שלטענתו מפריך את טענותיהם של העדים המפלילים, ובין היתר ניתן לראות בו כי היורים היו רעולי פנים, ולכן לא ניתן היה לזהותם, ואין ערך למסדר זיהוי התמונות שנערך במהלך החקירה, שנפל בו פגם נוסף, בכך שלא נכח בו סניגור. מכאן טענתו כי אין די ראיות שיכולות להצדיק את מעצרים של המשיבים עד תום ההליכים.

15. אציין עוד כי הראיות בתיק זה נסמכות בעיקר על עדויות ראייה ומסדרי זיהוי וכן על ראיות פורנזיות, וכי תיק החקירה שהועבר לעיוני כולל שני קלסרים עבי כרס שכוללים מסמכים רבים, אולם אדון רק בחלק מהראיות שלטעמי יש בהן כדי להכריע בשאלת קיומן של ראיות לכאורה.

עדויות ראייה ומסדרי זיהוי

16. עדות ראשונה של עד ראייה נגבתה מהמתלונן כשעוד היה מאושפז בבית חולים. העדות נגבתה ביום 22.12.24 בשעה 11:44 ע"י פקד יצחק שרביט, והמתלונן סיפר כי יצא מהבית של מחמוד אבו ג'מאע בשכונה 33 ברהט שבו ביקר ביחד עם אחרים, ברכב של המנוח מסוג ב.מ.וו, בשעה 01:00, כשהוא יושב ליד הנהג, ובמושב האחורי ישבו אמיר וטלאל, והם נסעו לכיוון היציאה מרהט. כעבור כמה דקות נסיעה, הרכב נחסם ע"י 3 מכוניות משלושה כיוונים, כאשר ברכב ההונדה שחסם מקדימה, הנהג נשאר ברכב ויצא אדם מהמושב הקדמי והחל לירות עליהם על מכסה המנוע. אדם נוסף ירד מהמושב שמאחורי הנהג, וירה גם הוא לכיוון המנוח וברגלו של המתלונן. תוך כדי הירי של השניים שלא היו רעולי פנים, הנהג של ההונדה נגח את הרכב שלהם בצד של הנהג.

17. בנוסף, מרכב הקאדי שנעצר בצד הרכב של המנוח, ירדו הנהג וזה שישב לידו, ושניהם ירו לכיוון הרכב שלהם: "שניהם ביחד הגיעו לדלת שלי בכדי לירות בי" כלשונו (עמ' 1, ש' 19). המתלונן ציין כי לכל ארבעת היורים היו אקדחים שחורים עם מחסניות ארוכות, וכי הם היו אנשים צעירים גלויי פנים שהוא אינו מכיר, אבל חושב שיוכל לזהות אותם בתמונות שיציגו לו. המתלונן ציין עוד כי השניים שירדו מרכב הקאדי לבשו מעילי דובון (עמ' 2, ש' 7).

18. למתלונן נערכו אף כמה מסדרי זיהוי תמונות ביום 24.12.24, שסומנו נו - נט בתיק החקירה, כאשר במסדר נו הוא זיהה את תמונה 5 כמי שבא אליו באירוע לחלון הרכב, במסדר נז הוא זיהה את תמונה 6 כמי שיצא מהרכב הלבן במהלך האירוע, במסדר נח הוא זיהה את תמונה 2 כמי שירה בו ברגל, ובמסדר נט הוא לא זיהה אף אחד. בכל המסדרים הללו, המתלונן ציין כי הוא לא מכיר את שמו של אף אחד מהתמונות שהוצגו בפניו. לאחר הזיהויים שזיהה, נגבתה מהמתלונן באותו יום בשעה 13:32 עדות משלימה שסומנה 5 בתיק החקירה, ובה נמסרו למתלונן השמות של החשודים שזיהה, כאשר מי שזיהה בתמונה 2 במסדר נח הוא המשיב 1 ג'ואדת, ומי שזיהה בתמונה 5 במסדר נו הוא המשיב 3 חמזה, ומי שזיהה בתמונה 6 במסדר נז הוא המשיב 2 אומיה. בעדות המשלימה המתלונן זיהה גם את תמונתו של המשיב 4 אברהים, שתמונתו הופיעה כתמונה 8 במסדר נט שבו המתלונן ציין כי אינו מזהה אף אחד.

19. להשלמת התמונה בעניין מסדרי הזיהוי, יש לציין את המזכר שמסומן לח בתיק החקירה, אשר בו נכתב כי על פי נהלי המשטרה, כאשר המסדר נערך כשהחקירה עדיין סמויה, יש לבצעו בלי נוכחות סניגור כדי למנוע אפשרות שדבר קיום החקירה יובא לידיעת החשודים.

20. העדות השנייה של עד ראיה היא עדותו של אמיר דרעיה שנגבתה בימ"ר נגב ביום 23.12.24 בשעה 10:11, ע"י רס"מ נדב עטר. העד התרגש מאוד ואף פרץ בבכי במהלך העדות, כשדיבר על האיומים כלפיו וכלפי משפחתו. העד סיפר כיצד הרכב שבו נסעו כדי לצאת מרהט, שבו נהג המנוח, נחסם ע"י 3 מכוניות זמן קצר לאחר שהחלו בנסיעה, ואף שרטט את האירוע בעט כחולה על דף שצורף לטופס העדות. העד תיאר כיצד יצאו כמה אנשים מהמכוניות שחסמו אותם, והחלו לירות לכיוון הרכב של המנוח. הוא אף ידע לזהות את ארבעת האנשים שירו עליהם וציין (בעמ' 3) כי זיהה את אומייה אבו עאבד (המשיב 2) יורד מההונדה מהמושב שליד הנהג, זיהה את ג'אודת אבו עאבד (המשיב 1) יורד מרכב הקאדי ויורה לכיוון המנוח שישב במושב הנהג של רכבו. כמו כן זיהה (בעמ' 4) את המשיבים 3 ו-4 חמזה ואברהים, שהחלו להימלט מהמקום כשפניהם לכיוון הרכב של המנוח ולשם גם מכוונים את האקדחים שהחזיקו בידיהם. העד ציין כי לא ראה את שני האחרונים יוצאים מרכב כלשהו. העד זיהה את כל ארבעת היורים גם בתמונות שהוצגו בפניו, וציין (בעמ' 7) כי הם גרו באותה שכונה והוא מכיר אותם מאז שהיו ילדים, אביהם הוא עורך דין, ואמו של העד לימדה אותם כשהיו בגן.
21. עדות נוספת נגבתה מאמיר, גם היא במשרדי ימ"ר נגב, ביום 22.1.25 בשעה 14:00, ובה העד תיאר שוב כיצד הרכב שבו נסעו מרהט לכיוון נבטים, נחסם ע"י רכבים אחרים וירדו ממנו ארבעת המשיבים, והחלו לירות לכיוון הרכב שבו היה. העד שב וציין כי הוא מכיר היטב את המשיבים כי הם גדלו איתו בשכונה ואף היה לו תיק מולם. העד השיב בשלילה כשנשאל אם משהו אמר לו להגיד את השמות הללו, אישר כי קיים סכסוך בין אבו ג'מאע לעבו עאבד תוך שהיו אומר את הדברים הבאים: "אנחנו מאויימים ומשלמים על מחיר הסכסוך במשפחה ואנחנו לא חלק מזה" (עמ' 2, ש' 21). העד ציין עוד כי זיהה בוודאות את הדמויות שדיווח עליהן, וכי הם היו בפנים גלויות, הסתכלו לכיוון הרכב שבו היה, אך הוא מעריך שלא ראו אותו, כי אם היו רואים אותו היו הורגים גם אותו.
22. עדות נוספת נגבתה גם מהמתלונן, אף היא בימ"ר נגב ביום 22.1.25, בשעה 10:51, ובה נשאל העד אם אמר לאחיו את השמות של מי שירו בהם, כשבא לבקרו בבית החולים, והשיב בשלילה ואומר כי הוא כלל אינו מכיר אותם. העד הוסיף כי אמר כך גם לחוקר שביקרו במהלך האשפוז שאמר לו את שמות היורים. כשנשאל אם משהו הראה לו תמונות של אנשים שיכולים להיות אלה שירו בהם, השיב בשלילה, וכך השיב גם כשנשאל אם ראה את תמונות החשודים לפני שנערך לו מסדר זיהוי תמונות. העד ציין כי ראה את המשיבים רק באירוע הירי עצמו, והדגיש כי אם הם היו רעולי פנים, הוא היה אומר שאינו יודע מי הם, ולא היה משקר.
- ראיות פורנזיות ואיכונים טלפוניים
23. בדו"ח מסכם של חקירת מז"פ אשר מסומן סז בתיק החקירה, נכתב כי בסריקה שנערכה בזירה נמצאו בכניסה לרח' מחפוז 18 תרמילים של 9 מ"מ, ובמרחק של כ-40 מטר משם, ברח' נאבלס, בסמוך לרכב BMW של המנוח, נמצאו עוד 7 תרמילים מאותו סוג. על הרכב עצמו אותרו 13 חורים שנראים כחורי ירי, אשר שישה מתוכם על מכסה המנוע, שלושה חורים על השמשה הקדמית, שניים בצד ימין קדמי ואחורי, ושניים על דלת שמאלית קדמית.
24. בחוות דעת פתולוגית אשר מסומנת סה בתיק החקירה, נכתב בעמ' 3 כי בנתיחת גופתו של המנוח נמצאו שלושה פצעים של כניסת קליע: האחד בפסגת הכתף השמאלית, השני בחזה משמאל, והשלישי בקדמת הירך השמאלית.
25. בחוות דעת מומחה של מעבדת נשק במטא"ר, אשר מסומנת ע בתיק החקירה, נכתב כי כל התרמילים שנמצאו בזירה נורו מאקדח חצי אוטומטי, ככל הנראה מסוג גלוק, כאשר 13 מהם מאקדח אחד שמכונה C1, ו-13 הנותרים מאקדח אחר שמכונה C2 וציין כי מדובר באקדח דור 5.
26. בחוות דעת משלימה של מעבדת הנשק, אשר מסומנת סט בתיק החקירה, יש התייחסות לחלקי קליעים שהוצאו מגופת המנוח, ונכתב בו כי חלק הקליע שסומן פ27 שהוצא מכתף שמאל, נורה ככל הנראה מאקדח חצי אוטומטי גלוק דור 5, וחלק הקליע שסומן פ28 נור ככל הנראה מאקדח חצי אוטומטי מסוג גלוק.

27. בנוסף לאמור לעיל, בחוות דעת של מעבדת סימנים וחומרים במטה הארצי אשר מסומנת סח בתיק החקירה נכתב כי במכונית הקאדי שממנה יצאו לכאורה שניים מהיורים באירוע נמצא שריד ירי במושב הימני קדמי, אשר מתאים לתרמילים שנמצאו בזירה, ומתאים גם לאפשרות כי בתוך המכונית או בסמוך מאוד אליה נורו ירייה או יריות תוך שימוש בתחמושת מהסוג של התרמילים שנמצאו בזירה.
28. באשר לאיכונים הטלפונים, האיכונים אכן נבדקו ביחס לטלפונים של המשיבים, ומחקרי התקשורת המפורטים, צורפו למזכר שמסומן כח בתיק החקירה. להלן תמצית הממצאים שעולים מהבדיקה:
- למספר של המשיב 1 שמסתיים בספרות 404 אין איכונים כלל, אך ביום 20.12.24 בשעה 19:17 וביום 21.12.24 בשעה 10:00 שזה טווח הזמנים של ביצוע הרצח, הטלפון מאוכן בסמוך ליישוב להבים אך לא מבוצעות בו שיחות. במזכר שמסומן נג בתיק החקירה, נרשם מפי חוקר מחת"ק, כי שתי האנטנות שבהן אוכן הטלפון שלך המשיב 1 כמפורט לעיל, מכסות את העיר רהט.
 - למספר של המשיב 2 שמסתיים בספרות 344, הטלפון נכבה כשבוע לפני מועד הרצח, ונדלק שוב 3 ימים לאחר המועד האמור.
 - למספר של המשיב 3 שמסתיים בספרות 866, הטלפון מאוכן ברהט בטווח הזמנים של הרצח, וביום 21.12.24 בשעה 01:15 בוצעה ממנו שיחה למוקד 100 של המשטרה.
 - למספר של המשיב 4 שמסתיים בספרות 775, גם הוא מאוכן ברהט בזמן הרצח, ובסמוך לרצח המשיב משוחח עם אדהם אבו עאבד שמספר המנוי שלו מסתיים בספרות 446, ולפני הרצח ובמהלכו המשיב מבצע שיחות רבות באמצעות הרשת.
29. בדיקת איכונים נעשתה גם ביחס לטלפון של עד הראיה אמיר, מפני שבעת דיון להארכת מעצר החשודים, טען ב"כ המשיבים כי אמיר כלל לא נכח בזירה בזמן הרצח וכי ההודעה שמסר במשטרה שקרית. בדיקה שנערכה למספר הטלפון הנייד של אמיר שמסתיים בספרות 008, אשר מתועדת במזכר שמסומן לב בתיק החקירה, העלתה כי בשעה 01:07, סמוך מאוד לזמן ביצוע הרצח, אמיר התקשר למוקד 102 של כיבוי האש, והשיחה נמשכה 58 שניות והקלטתה ותמלול שלה נמצאים בתיק החקירה. בזמן ההתקשרות אמיר מאוכן בעיר רהט, כפי שמסר בעדותו וכפי שמסרו הקרבנות שנפצעו באירוע, ולא כפי שטען ב"כ המשיבים כי אמיר היה בבאר שבע באותו זמן. חיזוק ראיתי נוסף
30. בנוסף לכל האמור לעיל, קיים חיזוק ראיתי נוסף לראיות שקיימות נגד המשיבים. מדובר בהיעלמות של רכב ההונדה ששניים מהיורים יצאו ממנו. בעקבות פניה של ימ"ר נגב למשרד הרישוי, במזכר שמסומן נד בתיק החקירה, נערכה בדיקה במשרד הרישוי שהעלתה כי רכב ההונדה בצבע חום כהה הורד מהכביש לאחר שהוגשה בקשה למשרד הרישוי לביטול רישום הרכב עשרה ימים לאחר האירוע, ביום 31.12.24, כאשר מי שהגיש את הבקשה הוא יוסף אבו גראד שהגיע עם יפוי כוח של מוחמד אבו עאבד הדוד של המשיבים, שהוא הבעלים הרשום של הרכב.

31. הרכב הורד מהכביש למרות שהיה לו רישיון בתוקף עד 5.5.25, ולדברי ב"כ המבקשת בדיון ביום 16.2.25 (עמ' 3, ש' 15) הרכב לא נתפס עד היום. במסמכים שבתיק החקירה אין הסבר מדוע הורד הרכב מהכביש, אך סמיכות הזמנים למועד ביצוע הרצח, והעובדה שהרכב לא אותר עד היום, מעוררים חשד שמדובר בניסיון להסתיר ראיות שיכולות לקשור את הרכב למעשה הרצח, ולא למותר לציין כי ברכב הקאדי ששימש אף הוא לביצוע הרצח, נמצא שריד ירי אחד, שמתאים לתרמילים שנמצאו בזירת הרצח. על פני הדברים נראה כי מדובר לא רק בראיה נסיבתית משמעותית, אלא גם בהתנהגות מפלילה שמחזקת את יתר הראיות שקיימות בתיק החקירה. הטענות של ב"כ המשיבים
32. כאמור לעיל, ב"כ המשיבים העלה במהלך הדיון כמה טיעונים, שלטענתו יש בהם כדי לכרסם בראיות במידה שיכולה להצדיק את שחרורם של המשיבים לחלופת מעצר, אולם לאחר עיון בתיק החקירה, ובחינה של הטענות שהעלה ב"כ המשיבים, אינני סבור כי יש בהן כדי לכרסם כרסום ממשי בראיות שקיימות נגד המשיבים שעיקרם פורטו לעיל, ואפרט בקצרה את הטעמים לכך.
33. הטענות בדבר סתירות פנימיות בעדויות של עדי הראיה מקומן להתברר במשפט עצמו, ולא מצאתי כי מדובר בסתירות מהותיות שיוורדות לשורשו של עניין, ולא למותר לציין בהקשר זה כי טענות אחדות שהעלה ב"כ המשיבים הופרכו כבר במהלך החקירה. כך למשל טענתו כי העד אמיר לא נכח כלל בזירה בעת האירוע אלא היה בבאר שבע, טענה שהופרכה לאחר שנבדקו האיכונים של הטלפון של אמיר, ונמצא כי לא רק שהטלפון מאוכן ברהט בשעת הרצח, אלא שאף נעשתה ממנו שיחה למכבי אש במהלך האירוע, אשר הוקלטה ותומללה, והתמלול שכלל הנראה מתועד במזכר שמסומן ח בתיק החקירה, כולל קריאה דחופה לעזרה בעקבות אירוע הירי, ויש בכך כדי לחזק את גרסתו של אמיר כי נכח בזירה וראה את אירוע הירי שתיאר בחקירתו במשטרה.
34. הטענה כי יש לעדים מניע להפליל את המשיב בשל הסכסוך המתמשך ביניהם, אין בה כדי להביא לכרסום משמעותי במשקל עדותם בשלב זה של הדיון בעניין מעצרו של המשיבים, אשר הרף הראייתי הנדרש הוא סיכוי סביר להרשעה, וכך נפסק ממש לאחרונה בהחלטה של בית המשפט העליון בעמ"ת 78269-12-24 מיום 11.2.25, בפסקה 12, בנסיבות דומות לנסיבות שלפנינו. זאת ועוד, לטענה בדבר קיומו של מניע להפליל, יש גם צד שני כלפי המשיבים, שיש להם מניע לנקום במנוח ובמשפחתו בשל הסכסוך המתמשך ביניהם, אולם טענה זו כשלעצמה, על שני צדדיה, אין בה כדי להטות את הכף לכיוון זה או אחר.
35. כיוצא בזה אף ביחס לטענה בדבר פגמים שנפלו במסדרי הזיהוי בכך שנערכו בלא נוכחות סניגור, שכבר צויין לעיל בסעיף 19, כי כאשר המסדר נערך כשהחקירה עדיין סמויה, יש לבצעו בלי נוכחות סניגור כדי למנוע אפשרות שדבר קיום החקירה יובא לידיעת החשודים.
36. באשר לסרטון שב"כ המשיבים הציג במהלך הדיון, אשר לטענתו יש בו כדי הוכיח את חפותם של המשיבים, מפני שניתן לראות בו שהיורים היו רעולי פנים, ולכן לא ניתן היה לזהות את פניהם, והזיהוי שנערך במסדר זיהוי התמונות היה כוזב ואין לתת בו אמון. עיינתי שוב ושוב בשני הסרטונים שנמצאים בדיסק או קי שנמסר לי במהלך הדיון, אשר האחד אורכו 50 שניות והשני אורכו 17 שניות, ומהזווית שבה צולמו הסרטונים הללו, לא ניתן לזהות שהיורים רעולי פנים. על הסרטונים הללו מוטבע אמנם הזמן של ביצוע הרצח, אולם איכות הצילום מוגבלת, וקשה לזהות בו פרטים רלוונטיים כמו למשל מספרי זיהוי של הרכבים או את פניהם של היורים, אם היו גלויות או מוסתרות.

37. זאת ועוד, הסרטון מתעד רק חלק של האירוע, ואינו מתעד את האירוע מתחילתו, ולכן אפילו אם אניח כי בקטע שמצולם בסרטון, היורים היו רעולי פנים כטענת ב"כ המשיבים, אין בכך כדי להוכיח כי היו רעולי פנים גם בתחילת האירוע. יתירה מכך, לא ברור מה המקור של הסרטון, ולא ניתן לדעת אם הסרטון אינו ערוך באופן מגמתי, ומכל הטעמים הללו, לא מצאתי כי יש בסרטון כדי לכרסם בעוצמתן של הראיות שנמצאות בתיק החקירה, כמפורט לעיל. סוף דבר
38. הצירוף של עדויות הראיה ומסדרי הזיהוי ביחד עם הראיות הפורנזיות שנמצאו בזירה, וביחד עם האיכונים הטלפוניים שקושרים חלק מהמשיבים לזירת האירוע בזמן הרצח, וכן החיזוק הראייתי הנוסף שתומך בראיות הללו, כל אלה מובילים למסקנה כי קיים סיכוי סביר, אם לא למעלה מכך, להרשעתם של המשיבים בעבירות שמיוחסות להם בכתב האישום, ומכאן נובעת התוצאה כי יש ראיות לכאורה לאשמתם של המשיבים בעבירות הללו.
39. מדובר בעבירות שיש בהן חזקת מסוכנות סטטוטורית, ובנסיבות שלפנינו, בהינתן העובדה שבין משפחת אבו עאבד שהמשיבים נמנים עליה, ובין משפחת אבו ג'אמע שהנפגעים באירוע זה נמנים עליה, קיים סכסוך דמים מתמשך שכבר גבה כמה קורבנות בעשור האחרון, ובהינתן העובדה שמדובר בעבירות שעל פני הדברים נראה שקדם לביצוען תכנון מוקדם, ואשר בוצעו בתחכום ובתעוזה לא מבוטלים, אני סבור שמדובר במסוכנות ברף הגבוה שלא ניתן לאיינה בחלופת מעצר כלשהי, אף לא במעצר בפיקוח אלקטרוני.
40. למעלה מן הצורך אציין כי נוכח ההיעלמות של אחד הרכבים ששמשו את המשיבים במהלך האירוע - רכב ההונדה, קים גם חשש מסוים לשיבוש ראיות, ומכל הטעמים הללו, ולאחר ששוכנעתי בקיומן של ראיות לכאורה נגד המשיבים, התוצאה היא שאני מורה על מעצרם של המשיבים עד תום ההליכים.
- ניתנה היום, כ"ט שבט תשפ"ה, 27 פברואר 2025, בנוכחות הצדדים.